

Tacksägelsedagen 231008 Rubrik: Lovsång.

Luk 19:37-40 Då han närmade sig staden och var på väg ner från Olivberget började hela skaran av lärjungar i sin glädje ljudligt prisa Gud för alla de underverk de hade sett: »Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn. Fred i himlen och ära i höjden.« Några fariseer i folkmassan sade då till honom: »Mästare, säg åt dina lärjungar att sluta.« Han svarade: »Jag säger er att om de tiger kommer stenarna att ropa.«

Vid det här laget har vi haft i många bibliska allmänbildningar. Det är sannolikt att ni redan har kännedom om att evangelierna beskriver Jesu intåg i Jerusalem både på Palmsöndagen, 1:a advent samt Tacksägelsedagen. Hela skaran av lärjungar jublar. Möjligtvis av avundsjuka, uttalar sig ledarna för det judiska folket på följande sätt:

Några fariseer i folkmassan sade då till honom: »Mästare, säg åt dina lärjungar att sluta.« Han svarade: »Jag säger er att om de tiger kommer stenarna att ropa.«

Jesus citerade ofta Gamla Testamentet. Hos profeten Habackuk läser vi följande:

Hab 2:11 Stenarna skall ropa ur muren, och stockarna i bjälklaget skall svara.

Huruvida Jesus avsåg Habackuks profetia är oklart, men det är värt att notera att Habackuk verkade under en tid då de senaste fyra kungarna i Juda hade varit ondskefulla män som trotsade Guds vilja och förtryckte sina medborgare. På Jesu tid hade fariséerna ett betydande inflytande och utövade makt över sin samtid:

Matt 23:1-4 Sedan talade Jesus till folket och sina lärjungar och sade: »De skriftlärda och fariseerna har satt sig på Moses stol. Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det, men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat. De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem.

I verserna direkt efter dagens evangelium, gråter Jesus över Jerusalems framtid: När han kom närmare och såg staden började han gråta över den och sade: »Om du denna dag hade förstått, också du, vad som ger dig fred! Men nu är det fördolt för dig. Det skall komma en tid då du får se dina fiender bygga vallar runt dig och omringa dig och ansätta dig från alla håll. De skall slå dig och ditt folk till marken, och de skall inte lämna sten på sten, eftersom du inte förstod att tiden var inne för Guds besök.«

Ja, tiden var inne att avsluta de gamla förbundets offerlagar. Jesus **är** Guds besök på vår planet. Som Guds son valde han att födas in i vår värld som människa, och Jesus benämner sig själv som Människosonen.

Även om folket lyssnade på Jesus, omfamnade de inte hans budskap om frid. I stället betraktade människorna Jesu övernaturliga makt över döden och materiella ting som något som skulle göra honom till en ny och mäktigare Kung David. Som befriaren från den romerska ockupationen. Budskapet Jesus förkunnade var helt skilt från jordisk kungamakt. Så här säger han till dej och mej:

Luk 6:27-29 Men till er som vill lyssna säger jag: älska era fiender, gör gott mot dem som hatar er. Välsigna dem som förbannar er och be för dem som skymfar er. Slår någon dig på ena kinden, så vänd också fram den andra. Tar någon ifrån dig manteln, så hindra honom inte från att ta skjortan också.

Jesus är Guds son. Han försöker leda människor till att förstå Guds rike och frälsningens möjlighet, men det är inte alltid uppenbart eller klart för alla, och det är detta han uttrycker genom orden: *Men till er som vill lyssna.*

Bibeln berättar att du och jag är skapade till att vara Guds avbild. Detsamma gällde även Jerusalems innevånare. De ville inte lyssna och därför grät Jesus över stadens framtid. Innan Jesus och lärjungarna lämnar salen där de ätit påskmåltiden, ber Jesus med följande ord:

Joh 17:1-5 ... »Fader, stunden har kommit. Förhärliga din son, så att Sonen kan förhärliga dig; du har gett honom makt över alla människor för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett honom. Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus. Jag har förhärligat dig här på jorden genom att fullborda det verk som du har gett mig att utföra. Förhärliga nu mig hos dig, fader, med den härlighet jag hade hos dig innan världen var till.

Är vi likgiltiga inför tanken att vara skapade till Guds avbild? Likgiltiga inför att få dela livet med Honom. Valet är vårt. Vi beslutar inför varje ny dag och situation.

För den som strävar efter att vara Guds avbild kan det verka hopplöst, men Guds son har utplånat våra misstag. Det var hans främsta uppgift när han blev människa. Följande är hans löfte till oss:

Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus

Det nuvarande ögonblicket är en del av en evighet som ständigt växer och aldrig tar slut.